ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

The Effects of Cooperative Learning Management by the STAD Technique on the Reading Comprehension Ability and Attitude towards Thai Language Subject of Prathomsuksa 2 Students

ฐิติวรรณ จันทร์สมบัติ[1*] และ สุธาทิพย์ งามนิล[2]

Thitiwan Chansombat[1*] and Suthathip Ngamnin[2]

Received: October 19, 2024; Revised: March 27, 2026; Accepted: April 3, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี และ 2) เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี จำนวน 6 แผน ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.94, S.D. = 0.07) 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.67 - 1.00 ค่าความยากระหว่าง 0.50 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 - 0.72 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.79 และ 3) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.67 - 1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 1.78 - 7.13 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระแก่กัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิคเอสทีเอดี, ความสามารถในการอ่านจับใจความ, เจตคติต่อการเรียน

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) compare students' reading comprehension ability students before and after received cooperative learning management by STAD technique and 2) compare students' attitudes towards Thai language subject before and after received cooperative learning management by STAD technique. The sample was 30 Prathomsuksa 2 students at Nakhon Sawan Rajabhat University Demonstration School, which obtained by cluster random sampling. The research instruments were 1) the most appropriate six lesson plans regarding the cooperative learning management by STAD technique, 2) the 20 items of reading comprehension ability test with the validity between 0.67-1.00, the difficulty between 0.50 - 0.80, the discrimination between 0.20–0.72, and the reliability as 0.79, and 3) the questionnaire regarding the attitude toward Thai language subject with the validity equals 1.00 of all items, the discrimination between 1.78 - 7.13, and the reliability as 0.86. Data were analyzed by using mean, standard deviation and t-test for dependent sample. The research findings were as follows: 1) After learning, the students who received cooperative learning management with the STAD technique had the reading comprehension ability after learning higher than before learning with statistically significant at the .05 level. 2) After learning, the students who received the cooperative learning management with the STAD technique had the attitudes towards learning Thai language after learning higher than before learning with statistically significant at the .05 level.

Keywords: Cooperative Learning Management, STAD Technique, Reading Comprehension Ability, Learning Attitude

[1*]นักศึกษาปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์,
E-mail: thitiwan.ch@nsru.ac.th (*Corresponding author)
[2]ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์,
E-mail: ngamnin@gmail.com
[1*]Master's Degree Student in Education, Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, E-mail: thitiwan.ch@nsru.ac.th (*Corresponding author)
[2]Assistant Professor Dr., Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University,
E-mail: ngamnin@gmail.com

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ให้ความสำคัญกับการอ่าน เพราะการอ่านเป็นกระบวนการสร้างความรู้ความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญ หาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 51) กล่าวว่า ในด้านการอ่านนั้นได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนไว้ว่า เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน และยังกล่าวเพิ่มเติมไว้ว่าประเทศที่พัฒนาได้ต้องอาศัยการอ่าน ทักษะการอ่านที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นและทุกคนควรฝึกฝน เพราะทักษะนี้ต้องใช้กระบวนการคิดอย่างมีขั้นตอน เรียนรู้วิธีการอ่านให้เกิดสติปัญญาในการไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารอย่างเข้าใจ ทำให้เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน อีกทั้งยังสามารถเรียบเรียง และถ่ายทอดออกมาทางความคิดที่เป็นประโยชน์ การอ่านจับใจความช่วยให้คิดอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ บันลือ พฤกษะวัน (2556) ที่กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า เมื่อได้อ่านเรื่องราวแล้วสามารถเก็บใจความสำคัญได้ ย่อเรื่องได้เป็นความรู้ใหม่ ผู้เรียนจะนำมาประสาน ประโยชน์กับความรู้เดิมแล้วหลอมรวมเป็นประสบการณ์ของตน และใช้ประโยชน์ต่อ ๆ ไป ซึ่งผู้เรียน ย่อมจะนำความรู้ ความเข้าใจ และวิธีการไปใช้ได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต ดังที่ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร (2556) กล่าวว่า การฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจจะฝึกอ่านสารที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการอ่าน นอกจากนี้ ผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความยังสามารถนำ ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาความรู้ใช้แก้ปัญหา และพัฒนาบุคลิกภาพตลอดจนสามารถสร้าง ความเพลิดเพลินให้แก่ตนเองได้ด้วย

ถึงแม้ว่าการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญดังกล่าวแล้ว แต่จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) ปีการศึกษา 2565 (2566) พบว่า ความสามารถด้านภาษาไทยของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม มีคะแนนเฉลี่ย 61.30 คะแนน เมื่อพิจารณาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านจับใจความ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 58.48 คะแนน ซึ่งมีผลการทดสอบยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ และจากการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ปัจจุบันการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ควรที่จะได้รับการฝึกฝน ให้มีทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และมีความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง และสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ในเวลาที่รวดเร็ว ดังนั้นครูจึงต้องแสวงหาสื่อที่ทันสมัย หรือบทอ่านที่น่าสนใจและเป็นปัจจุบัน เพื่อจูงใจให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความได้ ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ มีประสิทธิภาพขึ้น ในทางกลับกันหากเด็กมี ปัญหาในการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นด้านการอ่านไม่คล่อง อ่านจับใจความไม่ได้ แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง ใช้ภาษาไม่สื่อความหมาย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ย่อมส่งผลถึงการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ไปด้วย

จากที่กล่าวมาจึงเห็นว่าการปรับรูปแบบการสอน ปรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและมีส่วนช่วยที่สำคัญในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคเอสทีเอดีเป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันโดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม คนที่เรียนเก่งกว่า ช่วยคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่ต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่ง Slavin (1995) ได้กล่าวว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียน เรียนเป็นกลุ่มเล็ก โดยทั่วไปสมาชิกกลุ่มมี 4 คน และมีความสามารถต่างกันประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันในเรื่องการเรียน หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ สมาชิกกลุ่มจะได้รับรางวัล ถ้ากลุ่มทำคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยจะทำงานร่วมกันในกลุ่ม กล่าวคือ เป็นการช่วยลดการทำงานเพื่อตนเอง แต่มีการร่วมมือในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักการสื่อสารในการสร้างสัมพันธ์ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาด้านสติปัญญาและความคิดของนักเรียน (จินตรา ญาณสมบัติ, 2551) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) 2) การ

ทำงานร่วมกัน (Teams) 3) การทดสอบ (Quizzes) 4) การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) 5) การตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2559) จากการที่กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดี สามารถช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนหลายประการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันร่วมมือกันทำงานโดยกำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิก ตลอดจนกฎเกณฑ์การทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน ของสมาชิกทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลสนับสนุนความสำเร็จซึ่งกันและกันคนเรียนเก่งมีหน้าที่คอยช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่าเพื่อทำให้การทำงานของกลุ่มเข้มแข็งขึ้น ขณะเดียวกันนักเรียนทุกคนต้องพัฒนาและช่วยเหลือตนเองโดยใช้ศักยภาพของตนเองให้มากที่สุด เพราะทุกคนในกลุ่มมีส่วนทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้และนักเรียนแต่ละคนต้องมีทักษะทางสังคมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข (จิราภรณ์ ศิริทวี, 2541)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มาทำให้ความสามารถในการอ่านจับใจความของผู้เรียนดีขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ รู้จักรับฟังและยอมรับความคิดเห็นผู้อื่นได้ และนอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้สื่อสารกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างถูกต้องตามหลักการ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 562 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) สำรวจโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ทั้งหมด 5 โรงเรียน จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน จาก 5 โรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ได้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

2) หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากเลือกห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ผลปรากฏว่าได้ชั้นประประถมศึกษาปีที่ 2/1 นักเรียนทั้งหมด 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ซึ่งประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 เรื่อง การอ่านจับใจความเรื่องเล่าสั้นๆ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 เรื่อง การอ่านจับใจความบทเพลง และร้อยกรอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาแนว คิดทฤษฎี หลักการ แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และนำสาระการเรียนรู้มาแบ่งเนื้อหาย่อย และกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา แล้วจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามกำหนดการสอนที่ได้ออกแบบให้สอดคล้องกับการสอนด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มีองค์ประกอบดังนี้คือ 1) ส่วนนำซึ่งประกอบไปด้วยชื่อรายวิชา ระดับชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชื่อหน่วยย่อยชั่วโมงที่สอน 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สาระสำคัญ 5) สาระการเรียนรู้ 6) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การนำเสนอข้อมูล ขั้นที่ 2 การทำงานร่วมกัน ขั้นที่ 3 การทดสอบ ขั้นที่ 4 การปรับปรุงคะแนน ขั้นที่ 5 การตัดสินผลงานของกลุ่ม 8) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 8) การวัดและการประเมินผล

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบที่กำหนดแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องคุณภาพและความเหมาะสมของจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผลในแต่ละแผนการเรียนรู้ แล้วนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะโดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (อนุวัติ คูณแก้ว, 2565)

ให้คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ให้คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
ให้คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ให้คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
ให้คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เมื่อผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัยนำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 แผน ในแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วแปลความหมาย โดยกำหนดค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (อนุวัติ คูณแก้ว, 2565)

คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก
คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย
คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.5 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีทั้ง 6 แผน พบว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.94, S.D. = 0.07) โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีคะแนนความเหมาะสมสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.98, S.D. = 0.02) รองลงมาคือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ($\overline{X}$ = 4.97, S.D. = 0.04) และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีคะแนนความเหมาะสมน้อยสุด ($\overline{X}$ = 4.89, S.D. = 0.13)

2. แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ เป็นดังนี้

ถ้าตอบถูก ให้ข้อละ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ข้อละ 0 คะแนน

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 สร้างข้อสอบให้สอดคล้อง ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดในด้านการตั้งคำถาม การตอบคำถาม ลำดับเหตุการณ์และสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่าน

2.3 สร้างข้อสอบในแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวน 30 ข้อ โดยหลังจากที่นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดความสามารถรายข้อหาความตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกแล้ว จึงจะตัดข้อที่คุณภาพไม่ถึงเกณฑ์ออกจนเหลือแบบวัดความสามารถที่จะนำไปใช้จริงจำนวน 20 ข้อ

2.4 การหาความตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบในแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความโดยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับระดับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยกำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้ (อนุวัติ คูณแก้ว, 2565)

ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ ให้คะแนนเท่ากับ +1

ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ตรงจุดประสงค์ ให้คะแนนเท่ากับ -1

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ ให้คะแนนเท่ากับ 0

2.4 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งข้อสอบแต่ละข้อ ควรมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะเป็นข้อสอบที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือตัดทิ้ง (อนุวัติ คูณแก้ว, 2565) จากการคำนวณพบว่ามีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 23 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 - 1.00

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 30 คน นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนเพื่อเพื่อหาค่าความยาก (P) โดยแต่ละข้อต้องมีค่า P อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 หาค่าอำนาจจำแนก (R) โดยแต่ละข้อต้องมีค่า R อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 (ไพศาล วรคำ, 2564) ซึ่งพบว่าข้อสอบในแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความมีค่าความยาก (P) ระหว่าง 0.50 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.20-0.72

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดิม เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) (ไพศาล วรคำ, 2564) โดยวิธีของโลเวทท์ พบว่ามีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.79

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี วิธีการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อโดยมีการกำหนดน้ำหนักในการตอบแบบวัดเจตคติตามเกณฑ์ดังนี้

ข้อความเป็นไปในเชิงบวก (Positive) การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง เห็นด้วย
3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความเป็นไปในเชิงลบ (Negative) การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

1 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2 หมายถึง เห็นด้วย
3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
4 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
5 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.2 การหาคุณภาพของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยนำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวัดความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ เพราะถือว่ามีข้อความที่มีความเที่ยงตรง ซึ่งพบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ จำนวน 12 ข้อ แล้วไปทดลองกับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยคำนวณจากสูตร t-test ต้องมีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป และความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีการของครอนบาค (อนุวัติ คูณแก้ว. 2565) จากผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 1.78 - 7.13 และความเที่ยงเท่ากับ 0.86

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)

การสุ่ม	กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
-	E	O_1	X	O_2

ที่มา : ไพศาล วรคำ (2564)

E หมายถึง กลุ่มทดลอง
O_1 หมายถึง การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียนด้วยเทคนิคเอสทีเอดีวิชาภาษาไทย
O_2 หมายถึง การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนด้วยเทคนิคเอสทีเอดีวิชาภาษาไทย
X หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ชี้แจงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาใช้เวลาในการทดลอง ทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 15-28 กุมภาพันธ์ 2567

4. เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเดิมด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

5. ทำการตรวจคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย แล้วนำคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อทดสอบสมมติฐาน แล้วสรุปผลการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 นำคะแนนก่อนและหลังเรียนบันทึกลงในตารางหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนตามสมมติฐานข้อ 1 โดยการใช้สูตรการหาค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

1.3 แปลความหมายของผลการทดสอบสมมติฐานตามข้อ 1

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 นำคะแนนก่อนและหลังเรียนบันทึกลงในตารางหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนตามสมมติฐานข้อ 1 โดยการใช้สูตรการหาค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

1.3 แปลความหมายของผลการทดสอบสมมติฐานตามข้อ 2

ผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มาคำนวณเพื่อวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples) ได้ผลดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	30	20	7.87	2.74	8.980*	0.000
หลังเรียน	30	20	16.20	1.50		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.74 และมีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 16.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.50 และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ข้อที่ 1

2. ผู้วิจัยได้นำคะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี จำแนกเป็นรายด้าน

ข้อ	รายการประเมิน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1	ด้านความรู้สึกต่อวิชาภาษาไทย	4.11	0.87	4.91	0.29
2	ด้านความรู้ต่อวิชาภาษาไทย	4.00	0.85	4.91	0.29
3	ด้านพฤติกรรมต่อวิชาภาษาไทย	3.88	0.90	4.90	0.30
	เฉลี่ยรวม	**3.99**	**0.87**	**4.91**	**0.29**

จากตารางที่ 2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มีคะแนนเฉลี่ย 3.99 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความรู้สึกต่อวิชาภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\overline{X}$ = 4.11, S.D. = 0.87) รองลงมา คือ ด้านความรู้ต่อวิชาภาษาไทย ($\overline{X}$ = 4.00, S.D. = 0.85) และด้านพฤติกรรมต่อวิชาภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\overline{X}$ = 3.88, S.D. = 0.90) และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ย 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความรู้สึกต่อวิชาภาษาไทยและด้านความรู้ต่อวิชาภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\overline{X}$ = 4.91, S.D. = 0.29) และด้านพฤติกรรมต่อวิชาภาษาไทยค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\overline{X}$ = 4.90, S.D. = 0.30)

3. ผู้วิจัยได้นำคะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มาคำนวณเพื่อวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples) ได้ผลดังตาราง 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	30	5	3.99	0.71	7.079*	0.000
หลังเรียน	30	5	4.91	0.13		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนเฉลี่ย 3.99 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 และหลังเรียนเฉลี่ย 4.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.13 ผลการทดสอบค่า t ที่คำนวณได้ 7.079 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดีมีขั้นการตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการสอนโดยตรงอาจเป็นการใช้เอกสารหรือการบรรยาย เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนและแจ้งกำหนดการทดสอบหลังจากจบบทเรียน ขั้นที่ 2 การทำงานร่วมกัน (Teams) นักเรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 4-5 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์และเพศคละกัน หน้าที่สำคัญของกลุ่ม คือ การช่วยเหลือกันเรียนร่วมกันเตรียมสมาชิกเพื่อการทดสอบหลังจากครูสอนเนื้อหาจบแล้วสมาชิกจะเข้ากลุ่มเรียนรู้และทำงานจากใบงาน อภิปรายปัญหาร่วมกันรวมทั้งการตรวจสอบการแก้ไขคำตอบ หัวใจสำคัญอยู่ที่สมาชิกแต่ละคน ทุกคนจึงต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด และเรียนรู้เพื่อให้กำลังใจและเข้าใจร่วมกัน ขั้นที่ 3 การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไปประมาณ 1-2 ครั้ง นักเรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียน โดยต่างคนต่างสอบและจะช่วยเหลือกันไม่ได้ ขั้นที่ 4 การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่นักเรียนสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้น ขั้นที่ 5 การตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) จะพิจารณาผลรวมของการปรับคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม กำหนดระดับผลความสำเร็จตามคะแนนที่ได้ของกลุ่ม อาจเป็นคำชมของรางวัลใบประกาศนียบัตร เป็นต้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ซึ่งเป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด เหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นแนวคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ตลอดจนเพื่อจะเรียนรู้และรับผิดชอบงานของผู้อื่นเสมือนงานของตน โดยมุ่งเน้นประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่ม (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่มโดยทุกคนในกลุ่มต้องแน่ใจว่าสมาชิกในกลุ่มของตนเรียนรู้บทเรียนได้อย่างเข้าใจ มีการประเมินการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีขั้นตอนวิธีการคิดที่เป็นระบบ มีความสามัคคี เกิดความรับผิดชอบ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรางคณา จันทร์มณี (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดี ทำให้นักเรียนพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ระเบียบวินัย ความเชื่อมั่น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี การช่วยเหลือกัน และความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของกลุ่ม นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การที่นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทำให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน ทั้งนี้องค์ประกอบของเจตคติที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้มีลักษณะเป็นลูกโซ่ คือ ตั้งแต่ความรู้ ความคิดความรู้สึกและ พฤติกรรม ถ้ามีความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมเกิดความรู้สึกที่ดีและมีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสิ่งนั้นในทางที่ดีในด้านการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนย่อมมีความรู้สึกที่ดีตั้งใจเรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดี ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างจากที่นักเรียนเคยเรียนมา เนื่องจากการเรียนการสอนในลักษณะนี้จะเป็นการช่วยเหลือกัน ผ่านกิจกรรมการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะท้อน ให้โอกาสนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้ และฝึกทักษะต่าง ๆ ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำ ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ไม่ง่วงนอน ไม่เล่นและคุยกับเพื่อนเสียงดัง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดที่จะสร้างเจตคติที่ดีหรือไม่ดีแก่นักเรียน หากนักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดการยอมรับในสิ่งที่เรียนรู้ จะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วย สอดคล้องกับจันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2556) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่นเด็กเก่งช่วยเด็กที่ไม่เก่งทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจ

ของเพื่อนสมาชิกด้วยกันสามารถส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิตารีย์ เกิดสมกาล (2555) ที่ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัด การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่มทำงาน นักเรียนในแต่ละกลุ่มอาจจะไม่พอใจกับสมาชิกในกลุ่มของตนเอง ไม่ยอมรับเพื่อนในกลุ่มทำให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ ครูจึงควรสร้างความตระหนักให้นักเรียนรู้ถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันและรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง

2. นักเรียนแต่ละคนมีศักยภาพในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ครูจึงต้องมีการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากขึ้น

3. ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คุณครูควรจะมีการเตรียมรับกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการ อาจมีการปรับ-ลด-ขยายเวลา ในแต่ละขั้นของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ความพร้อมของนักเรียนได้ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดีไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดีทำให้ผลแตกต่างกันหรือไม่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับเนื้อหาอื่น ๆ และประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2. ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดีที่มีผลต่อตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดีกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคอื่น ๆ เช่น ที.จี.ที. (T.G.T.) ที.เอ.ไอ (T.A.I) เพื่อส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จิราภรณ์ ศิริทวี. (2541). เทคนิคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ (Constructivism). *วารสารวิชาการ*, *1*(9), 38-40.

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์. (2556). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. *วารสารวิชาการ*, *36*(45), 38-39.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, และ วีรวัฒน์ อินทรพร. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). *80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). พี บาลานซ์ดีไซด์แอนปริ้นติ้ง.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 8). ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์. (2556). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, *วารสารวิชาการ*, *36*(45), 38-39.

ฐิตารีย์ เกิดสมกาล. (2555). *ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

บันลือ พฤกษะวัน. (2556). *แนวพัฒนาการ อ่านเร็ว-อ่านเป็น.* ธรรมดาเพรส.

ไพศาล วรคำ. (2564). *การวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 12). วัฒนาพานิช.

วรางคณา จันทร์มณี. (2560). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD และวิธีการสอนแบบปกติ* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิจารณ์ พานิช. (2556). *วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

อนุวัติ คูณแก้ว. (2565). *การทดสอบการวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่.* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Slavin, E. R. (1995). *Cooperative Learning: Theory, Research and Practices*. Allyn & Bacon.